

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

OVER HET WILLEKEURIG UITOEFENEN VAN INVLOED OP HET GESLACHT VAN DEN MENSCH.

Ik ben collega CIJFER dankbaar, dat hij mij de gelegenheid heeft gegeven, enkele punten van mijn artikel nog iets nader toe te lichten. We mochten wel begrijpen, dat deze nieuwe onderzoekingen van UNTERBERGER nog maar het begin zijn, en alleen een aansporing voor anderen om ze te herhalen. Als vaststaande bewijzen mogen ze natuurlijk niet worden aangenomen, zolang ze door anderen niet bevestigd zijn. UNTERBERGER heeft reeds gedurende 12 jaar in voorkomende gevallen de vrouwen met NaHCO_3 -oplossing laten irrigeren; ook al was steriliteit niet aanwezig. Er zijn vele vrouwen onder, die reeds 3 of 4 meisjes hadden en nu een jongen wenschten te hebben. Wat TREUB zegt in zijn leerboek is toch iets anders dan UNTERBERGER beweert. TREUB meent juist, dat de normale reactie van de vagina alcalisch is, want hij noemt als een oorzaak voor steriliteit een „abnormale (zure) reactie van het in de vagina aanwezige secreet.” En verder zegt hij: „Aangezien zure, ja zelfs neutrale vloeistoffen voor het leven der spermatozoën buitengewoon gevaarlijk zijn” enz. TREUB spreekt alleen van „onder den invloed van therapeutische maatregelen, injecties met boorwater of carbolwater”. Van den invloed van de aanwending van bevruchtingbeperkende middelen op de reactie van het vaginaslijm der vrouw spreekt TREUB niet. Dat ik dus eigenlijk hetzelfde zou hebben gezegd als TREUB, zooals CIJFER meent, is niet juist.

Nu zegt CIJFER, dat het jongensgeboorte-overschot ook veranderen kan tengevolge van ontberingen, en als bewijs noemt hij het jaar 1919 met een jongensgeboorte-overschot van 106.75. Maar CIJFER vergeet één zaak, namelijk, dat in 1919 het aantal eerstgeborenen in verhouding tot het aantal niet-eerstgeborenen veel grooter was dan in 1930 en 1931. Het jongensgeboorteoverschot is nu voor de eerstgeborenen veel hooger dan voor de latergeborenen. Zoo bedroeg het overschot in 1919 voor de eerstgeborenen 108.46, en voor de niet-eerstgeborenen 106.26. Ik zou niet durven beweren, dat ontberingen geen invloed hebben op het jongensgeboorteoverschot, maar geen enkel bewijs, dat er vóór pleit, heb ik tot nu toe kunnen vinden. Proefnemingen bij dieren zijn er vele. BANTA vond in Amerika, dat juist betere voeding en een verhoogde temperatuur der omgeving bij de Cladocera meer mannelijke dan vrouwelijke planten tengevolge had. De cijfers in Duitschland laten, volgens CIJFER, het tegenovergestelde zien als in Nederland, en nu redeneert CIJFER zoo, dat zijn „ontberingen-hypothese” ook hier van toepassing is.

	1915—1924		jongensgeboorte-overschot
Duitschland	veel ontbering	dus	hooger
	na 1924		
Duitschland	minder ontbering	dus	lager
	1930 en 1931		
Nederland	veel ontbeering	dus	hooger
	1928		
Nederland	voorspoed	dus	lager

Staat thans ons land aan vele ontberingen bloot? Ja, de crisis is ernstig. Maar wij zijn toch nog goed af in vergelijking met het Duitsche volk. En is de nood in Duitschland thans minder ernstig dan in de jaren 1915—1924? Laten wij, medici, geen ingewikkelde oeconomische vraagstukken met een enkelen zin vaststellen. Om dergelijke beweringen te staven heeft CIJFER meer bewijzen aan te voeren, dan de steun van de „Kassen”.

Hoe het ook zij, er doen zich zeer merkwaardige verschijnselen voor in het

jongensgeboorte-overschot. En de merkwaardige uitkomsten van UNTERBERGER, die ook in het buitenland de aandacht hebben getrokken, kunnen misschien de veranderingen in het jongensgeboorte-overschot geheel of gedeeltelijk verklaren. Verdere onderzoekingen moeten dit uitmaken.

Laat ik deze gelegenheid aangrijpen om een kleine verandering in mijn eerste artikel aan te brengen. Ik beweerde daarin, dat de spermatozoe 47 chromosomen bevatte, waarvan één x chromosoom. Dit is niet geheel juist, maar ik deed dit om de zaak voor den lezer niet te ingewikkeld voor te stellen. In werkelijkheid heeft de spermatozoe 48 chromosomen, waarvan één x-chromosoom en één y-chromosoom. Dit laatste liet ik weg, omdat het verder geen belang heeft, en voor den niet-deskundigen lezer een bron van verwarring kan zijn.

Rotterdam, 23 September 1932.

J. SANDERS.

DE BEHANDELING VAN DAUWWORM MET BESTRAALD ERGOSTERINE.

Ik meen, dat het wenschelijk is even de aandacht te vestigen op het verschil, dat er, ook wat den invloed op dauwworm betreft, bestaat tusschen de verschillende gebruikte praeparaten.

De N.V. Organon Oss was indertijd zoo vriendelijk mij mede te deelen op welke wijze het davitamon A werd bereid uit dierlijke producten; daarbij bleek, dat het praeparaat geen vitamine D kan bevatten. Deze mededeeling, die nu van belang blijkt te zijn, had ik gevraagd, omdat ik in dien tijd mijn dauwwormpatiëntjes behandelde met bestraald ergosterine. Ik gebruikte toen dohyfral (PHILIPS—v. HOUTEN). Het resultaat van deze proefneming was, dat ik geen invloed in gunstigen zin kon opmerken, ook niet indien tegelijkertijd een reeds begonnen uitwendige behandeling werd voortgezet.

Terwijl deze proeven ten einde liepen, nam ik kennis van de eerste resultaten, welke KUIPERS had met de toediening van davitamon A. Daar KUIPERS op dat oogenblik niet over voldoende patiëntjes beschikte, werden mijn patiëntjes, ook die welke reeds vitamine D hadden gebruikt, verder behandeld met davitamon A. Deze verandering van therapie werd (mét het gunstige resultaat) vermeld in de eerste publicatie van KUIPERS, zoodat het bestraalde ergosterine bij de bespreking van het dauwwormvraagstuk buiten beschouwing kan blijven.

Collega PRAKKEN beschrijft in No. 39 van dit *Tijdschrift* de moeilijkheden, welke hij ondervond bij het verzamelen der huidschilfers. Dit bezwaar heb ik ook ondervonden, zoodat een gedeelte van mijn patiëntjes niet kon worden onderzocht op het vitamine A-gehalte der huidschilfers. Dat bij het kindje W., dat door PRAKKEN wordt gememoreerd, nog 150 mgr. huidvet ter onderzoek aanwezig was, terwijl de status praesens luidde „het kind lijkt klinisch genezen, is te verklaren.

Ik heb dagelijks zooveel mogelijk schilfers verzameld en bewaard. Eéns per week zond ik de voorraad naar KUIPERS ter onderzoek, en het rapport over den toestand van het patiëntje had betrekking op den dag van afzending. Toen het kindje W. genezen werd verklaard, was de productie van huidschilfers binnen 2 dagen geheel opgehouden, zoodat ik het volkomen met collega PRAKKEN eens ben, dat het daarna niet meer mogelijk is een bepaling van het vitamine A-gehalte te doen. Door de uitkomsten, verkregen uit de wekelijksche zendingen, was het toch mogelijk een oordeel te vormen over het vitamine A-gehalte der huid.

Heusden, 8 October 1932.

A. VAN GULIK.

WAARSCHUWING TEGEN DE VERZEKERINGSMAATSCHAPPIJ „DE OUDE BOERHAAVE VAN 1907”.

Beleefd verzoek ik plaatsruimte voor het volgende, om verzekerden bij de „Verzekeringsmaatschappij De Oude Boerhaave van 1907”, Heemskerkstraat 11 te Den Haag, te waarschuwen.